

עלים

עלוו קבוט סעד

יום כיפור

ערב יום הכיפורים

בערב יום הכפורים
הפלגנו
מנסיונות שתמו אל נסיונות שהחלו.
ערב יום הכפורים היה לנו
ראשית הזמן
בדממת אי שהאיר
ים
בגרות
שם אמצת אותי אל לבך הדואב
לפני הכל יכול
בטרם תלך להתפלל עם כלם
בטרם תהיה אחד מן העדה
בהיכל
אחד מן העצים
בקר. דלדה.

שבת
שלום

אחיות תורניות ביום-כיפור:
מכניסת החג עד הבוקר – חגית קאופמן
מחבוקר עד הצהריים – הילרי יום-טוב
מהצהריים עד סיום הצום – דורית רידר.
נא לעקוב אחר השעות המדויקות הנמצאות על לוח המודעות בבית-הכנסת.

לוח הזמנים ליום-כיפור חולק בנפרד בתאי הדואר.

גמר חתימה טובה לכל בית סעד!

זה היה השבוע

ראש השנה תשע"א נחגג ברוב עם, בחגיגות ובאווירה מיוחדת במינה. תרשו לי השתפכות קטנה :
כאשר עמדתי בתפילת "ונתנה תוקף" במוסף של היום השני, הרגשתי ממש מעין חוט סמוי המקשר בין כולנו הפרטים בקהילה והופך את היחד למשהו עוצמתי וחזק. חשתי את הכח שלנו כקהילה להתרומם לגבהים, ולהביא הרבה טוב. מילותיו הקשות של קטע זה נראו מעט פחות מאיימות כאשר כל הציבור שר יחד בעוצמה כזו, והמילים: "כל ישראל ערבים זה לזה" קיבלו ביטוי מוחשי.
נתפלל שהקב"ה יצרף יחד כוונותינו הטובות, יעזור לנו בסעד לעבור בשלום תקופה זו של שינויים וטלטלות- בנוף, בחברה, בכלכלה - וישלח לנו ברכת שמים בכל מעשינו, וגמר חתימה טובה.

החג היה ארוך במיוחד הפעם, והיווה אתגר לכל הבשלנים והבשלניות שבינינו, בבית – וגם במטבח. ענף המזון על כל שלוחותיו – חדר-אוכל, מטבח, קייטרינג וכלבו - עשה ועושה בחודש זה מאמצים מיוחדים להשביע את בטננו, ועל כך שלוחה לכולכם תודה גדולה – על הסבלנות, על השירות, על הבישולים ועל הדאגה לכל פרט! חג שמח לכולכם!

גם ועדת דת עובדת קשה בחודש כזה של חגים: תודה על המאמצים הבלתי-אפשריים של סידור מקומות הנשים בבית-הכנסת בתנאים הקיימים, ותודה לכל בעלי התפילה, מעבירי השיעורים, ולכל מי שדאג שהכל יתקתק גם בחג הזה.

ועם הפנים לחג הבא: סוכת חדר-האוכל כבר מתחילה לרקום קרשים ומסמרים, והשנה על הבנאים מנצח שי המל.

במוצ"ש עברנו לשעון חורף, הגשם כנראה שמע על כך וביום ראשון בבוקר הפתיע אותנו היורה! ירדו כ-1.7 מ"מ גשם, נקווה שזו הקדמה לגשמים רבים שעוד יבואו.

אנה פריימן מוסרת דרישת שלום ושנה טובה לכל בית סעד, והיא מתגעגעת מאד לסעד. מסרה: שרה ג'קסון.

תיקונים מהעלון הקודם: בדיווח "זה היה השנה" נשמטו בטעות חתונתם של צפריר ברזלי ותמנע וכן לידתה של יובל למשפחת קאופמן. מזל טוב כמובן גם לכם!
מדיווח חומ"ש נשמט שמו של עמית ניר המשרת בשריון, ואנו מאחלים לו שנה טובה יחד עם כל חיילנו.

לקראת יום-כיפור הבא עלינו לטובה, אנו במערכת "עלים" רוצים להתנצל באם חלילה פגענו במישהו בשגגה השנה מתוך שכחה, טעות, או חוסר תשומת לב. יהי רצון שיהיו מילותנו לשם שמיים ונרבה שלום בין איש לרעהו.

בשבוע הבא יצא בע"ה עלון לקראת חג ראשון של סוכות. בשבוע של חוהמ"ס סוכות לא יצא עלון, כלומר העלון הבא, לאחר עלון ערב סוכות, יצא לפרשת נח.
חומר לעלון הבא נא להעביר עד יום שני בערב.

אפרת.

"הסוכה" בתקופת מלחמת יום-כיפור

הימים היו ימי מלחמת יום כיפור, שפרצה, כזכור, ארבעה ימים לפני סוכות, וכל התנועה לסיני עברה דרך צומת סעד – גם הסעות החיילים, גם הכלים הכבדים וגם הסיוע הלוגיסטי. אז עלה רעיון אצל פרנסי הקיבוץ להקים סוכה בצומת, שתאפשר לאנשים לקיים מצוות סוכה ונטילת ארבעת המינים, ותהיה מקום למנוחה, התרעננות ואפשרות לשלוח ד"שים ומכתבים לאנשים בעורף, כיוון שהתקשורת אז לא היתה מפותחת כמו היום.

הסוכה היתה מאוישת 24 שעות ביממה ע"י חברים, חברות שאפו עוגות ללא הרף, בני נוער שעבדו בהתנדבות (והיו משוחררים מביה"ס, כי לא היו לימודים), והבנות הצעירות ששמחו מאד בנוכחותם של החיילים...

זו היתה תקופה שכל המדינה התגייסה להסעות, עבודה במקומות נדרשים, תורנות ליד הטלפון לקבלת הודעות מחיילים – כולם רצו לעזור במשהו.

בסוכה היו מפגשים מרגשים עם חיילים. רבים זרמו אליה בתקווה לשמוע ד"ש או לפגוש קרוב משפחה. הסוכה המשיכה לפעול גם אחרי חג הסוכות לטובת החיילים.

בתוך המלחמה הקשה והנוראה, מספרים אנשים שזוכרים, היה זה אי של סימפטיה ונדיבות.

מספר חנון קסלר:

"בזמן המלחמה שמשתי כאקונום – אחראי לאספקת המזון למטבח בסעד. מיד לאחר שפרצה המלחמה והוחלט להקים את הסוכה בצומת, הוטל עלי התפקיד לדאוג לאספקת כל המצרכים הדרושים גם לסוכה, וזאת בנוסף להמשך תפקוד נורמלי – בתנאים הקשים שנוצרו – גם בחדר האוכל (אז עדיין לא אכלו בבתים, כולם אכלו בחדר האוכל, ועדיין לא היתה מרכולית!).

מדי יום היה צורך לנסוע לבאר שבע להביא אספקה, כי המובילים השונים לא הגיעו באופן מסודר. כך דאגנו ללחם להכנת סנדויצ'ים, עוגות, חלב, קפה ופירות שהוגשו בסוכה, כאשר לא היה מידע על כמות החיילים שייכנסו להתכבד בדרכם לקרב, או בחזרה מהמערכה הקשה, ותמיד היה מספיק ולא היה חסר דבר, גם בסוכה וגם בחדר האוכל.

זכור לי אירוח מרגש במיוחד של חיילי הרבנות הצבאית, שעסקו במלאכת הקודש של קבורת הנופלים בבית הקברות הזמני בבארי, וכמעט מדי ערב הגיעו להרגע מעט בסוכה שבצומת, ולהתאושש מכל מה שהם חווים במשך היום. באחד הערבים הם הגיעו שבורים במיוחד לאחר שקברו את הצנחן – גיבור מלחמת ששת הימים, מרדכי שינדלר הי"ד, מכרם וחברם, שגם שהה בשעתו בסעד – כמתנדב.

ומי יודע כמה מהחיילים שעצרו והתכבדו בסוכה – לא עשו את הדרך חזרה?!
אנו, בכל אופן, חשנו שאנו עושים את המעט שאפשר בסיוע ללוחמי צה"ל!"

הנה קטעים מתוך כתבה שנכתבה על הסוכה בצומת סעד ע"י העיתונאי חניאל צבעון בעיתון "הצופה":

"אם הינך רוצה לראות במחזה נפלא שיגרום לך התרגשות רבה, סור נא לצומת סעד, שם כפי טענת החיילים ואנשי המילואים "המקום המבוקש ביותר בימים אלו שם תזכה לאירוח בסוכה של המשק ויחס שאין טוב ממנו".

שחו לי שני חיילי מילואים המשרתים בחיל האספקה בסיני, לוי שבתאי ושרון סיני...: "אנו מעדיפים את הסוכה של קיבוץ סעד. זוכים אנו ביחס מצויין, מה עוד שבפעמים שעברנו שם באמצע הלילה עצרו אותנו בכח, ולא היתה לנו ברירה אלא לעצור על-מנת ללגום קפה חם".
רונית סלנט, אלישבע גוטמן, סמדר אילן ואמיר מלאכי, תלמידי ביה"ס היסודי במשק, עומדים בסוכה הגדולה והנאה שקישטו בציורים מעשי ידי הילדים במשק ופלקטים מרשימים, ומשרתים את החיילים המגיעים לסיני, לאזור המרכז להיפך, אם בהגשת גלויות, עוגות, שתיה, כריכים, סיגריות ואפילו...כיפות.
...יש לציין ש"מזנון סעד", המכונה כך ע"י המשק, משרת את החיילים ביום ובלילה...".

והנה מכתב תודה שנכתב ע"י חייל שעבר בסוכה:

**"פתיחות נצימה נפלה בחלקי בשט החיילים עליהם אני מקד. בדרכנו לצפון
צברנו דרככם, ובאהבה והדאגה לה זכינו נדלק ניצוץ בליבנו, וכואנו, דתיים
וחילונים כאחד זכו (לראשונה בחייהם, אולי) לברק על הילוף.
רבים מאיתנו מאמינים שלכות זו שמרה עלינו בכל המשק הקשה.
שוב תודה לכל החוט, הדאגה והשפץ שהצתירו עלינו.
בורא עולם יברככם וישלח לכם כמאופכם לחסד ולשלום."**

אורון דוד.

20.11.73

(הכתבה מ"הצופה" ומכתב התודה באדיבות הארכיון).

הקיבוץ הדתי
שנת צמיחה,
שמה והצלחה
שנה ברוכה

אחרי החגים יתחדש הכל...

רשאו ביומן החדש ובואו להיות צאנו בתנועה:

אנשים ואגרים, אבצ'י תפקידים ונציבור הרחב

"אשת חיל"

נשים בתפקידים ציבוריים

יום העיון שנדחה מהקיץ יתקיים בע"ה במתכונתו המקורית
ביום שני, כ"ד בחשוון, 1.11 בבארות יצחק

סיפור אימים הנוראים

מאת נעמי לוי

מייסדת תנועת "נשובה" (ארה"ב), מחברת הספר "התקווה תמצא אותך"

קראתי פעם סיפור חסידי על איש עשיר שניגש אל הבעל-שם-טוב ושאל האם יוכל לפגוש את אליהו הנביא. הגיעו לאוזני האיש שמועות, כי הנביא אליהו נודד בעולם ומברך אנשים הזקוקים לעזרתו.

תחילה היתה תשובת הבעל-שם-טוב חד-משמעית: אינו יודע למצוא את אליהו. אך לאחר מספר פניות, ענה יום אחד לאיש: "תוכל לפגוש את אליהו בשבת הקרובה. הנה מה שעליך לעשות: מלא את המרכבה שלך בכל מה שנחוץ לסעודת מלכים: חלות, יינות, עוף, ירקות, עוגות, פירות ומעדנים. סע עם המרכבה הגדושה לבקתה מסוימת ביער. בקש מן האנשים רשות לבלות איתם את השבת."

ביום ששי נסע האיש הנרגש במרכבתו לאורך דרך ארוכה ומתפתלת ביער, עד שהגיע לבקתה אותה תיאר הבעל-שם-טוב. הוא דפק בדלת, והופתע לראות אשה קשת-יום, לבושה סמרטוטים. האיש העשיר שאל האם יוכל לבלות את השבת עם דיירי הבקתה. שמחו עד מאד הבעל והאשה לקבל אורח לשבת, גם אם בקושי היה ברשותם אוכל לעצמם. ילדיהם הכחושים, לבושי בלויים, קפצו משמחה למראה האורח. רק אז הראה להם האיש את כל מה שהביא עמו. לרגע, קפאו במקומם הבעל והאשה למראה שפע שכזה. הילדים החלו לצהול, והאשה בכתה מרוב התרגשות. עבור אותה המשפחה, היתה זו שבת מן האגדות. בני הבית אכלו לשובע, שתי יין משובח, שרו זמירות לרוב, והתפללו בנעימים.

כל הזמן התבונן האורח באבי המשפחה. האם זהו אליהו? ביקש האורח מן האב ללמד אותו משהו מן התורה, אך לא ידע האב קרוא וכתוב! האב אכל ושתה, גיהק וניגב את פיו בשרוולו. זה לא יכול להיות אליהו! במשך הלילה ויום השבת שלמחרת, חיכה האורח בחוסר סבלנות, אולי אליהו עוד יופיע. אך לא היה סימן.

כשהגיעה שעת ההבדלה, כבר רתח האורח מזעם. "הבעל-שם-טוב רימה אותי! הוא עשה ממני צחוק." האיש נפרד לשלום מן המשפחה, ועזב כבעס את הבקתה. מרוב חפזון מעד האיש מחוץ לבקתה. כאשר קם לאיטו, שמע את קולות המשפחה דרך חלון הבקתה. בני המשפחה שמחו והתרגשו על השבת הנפלאה שעברה עליהם. שאלה האשה את בעלה: "מי היה אותו אורח שהגיע אלינו עם סעודת של מלכות?" ענה הבעל: "האינך יודעת, אשתי? היה זה אליהו הנביא אשר הגיע בכבודו ובעצמו כדי לברך אותנו."

ואז הבין האיש העשיר מי הוא אליהו.

"אליהו זה אני", אמר לעצמו, מופתע.

כן, כולנו אליהו. ולעתים כה קרובות אנו לא מכירים ביכולת שלנו לתקן ולרפא את עולמנו השבור. יש בנו הרבה יותר כוח ממה שאנחנו חושבים. השלום – בידינו. הסליחה – בליבנו. לנחם ולעזור למי שזקוק – ביכולתנו. התוכלו לדמיין איך היה העולם אילו פעלנו – כולנו - לפי הזהות האמיתית שלנו, אם ננצל את הכוחות הטמונים בנו? יש בנו הכוח לרפא את העולם.

זוהי תפילתי לשנה חדשה זו: שנתעורר כולנו, נביט במראה ונאמר: "אליהו זה אני".

תראום: שרה פולק.

המשק הישראלי חסך כ-100 מיליוני שקלים בהוצאות החשמל בתקופת הפעלת שעון הקיץ, מתוכם כ-19 מליון שקלים נחסכו על ידי משקי הבית בישראל.

במידה והיה מונהג שעון הקיץ 48 ימים נוספים כפי שנעשה באירופה, ניתן היה לחסוך עוד כ-28 מליון שקלים, ואילו אם היו מפעילים את השעון למשך 68 ימים נוספים, כפי שנעשה בארה"ב, ניתן היה לחסוך עוד כ-40 מליון שקלים.

[יו"ר ועדת האנרגיה בהתאחדות התעשיינים- נאוה סלע, מתוך 'מקור ראשון'].

האמת, אני מאד אוהבת את שעון החורף, פתאום יש לי יותר זמן, יותר ערב...

אבל תהיתי על מה אנו צריכים לשים את הדגש בעת אמירת הווידוי ביו"כ הבא עלינו לטובה.

על חטא שחטאנו לפניך בחילול השם? שהרי במסווה 'ההכרח' לקיים את צום יו"כ נעשה הדבר.

או אולי על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול? שהרי נרדמנו בשמירה. ותנועתנו, ותנועת הקבה"ד שמייצגת את הקול הדתי השפוי- לא נשמע קולה.

ואולי על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש. שכרובנו, רגילה אני שיש אנשים טובים הלוקחים אחריות ואני יכולה להמשיך בטרדות עולמי המצומצם.

על כל פנים, צר היה לי ששוב השתלטה הפוליטיקה 'הדתית' על הערכים הדתיים.

דליה כרמי.

קלנועיות צ'פיק ישראל

במסגרת ארגון חיינו בעתיד התקיים גם דיון על קלנועיות שמגיעות לחברים שהגיעו לשיבה פחות או יותר טובה.

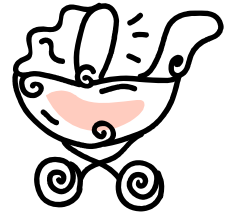
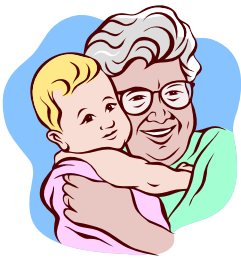
הוחלט שחבר המגיע לגיל שבעים רשאי לקנות לעצמו קלנועית, והקבוצה תשתתף בסכום של 6,000 ₪ לרכשה. והנה "המשולש" שלנו הם ב"ה אנשים צעירים יחסית, וסבורים הם שגיל 70 שנה זו כבר זקנה מופלגת.

ואין הדבר כך. בימינו אנו, שהגיל הממוצע הוא מעל 80 שנה, בן-אדם הוא אמנם בפנסיה, אבל בריא וטוב לו ללכת ברגל או לנסוע באופניים.

יהיו חברים שיחשבו שאם הקיבוץ נותן סובסידיה אדיבה כל-כך, סימן שזה מוצדק וחיוני. וזה לא מוצדק ולא חיוני להגדיל את צי הקלנועיות מעבר לנחוץ באמת.

ובכן, לטובת כל הצדדים, נראה לדחות את השתתפות הקבוצה ברכישת הקלנועית ב-10 עד 12 שנה, וזה טוב לכולם.

יהודה שלמון.

נ"ן – האט האא פן, אא פן הנכד, אא אשה אחר?

"ועתה, השבעה לי באלהים הנה, אם-תשקר לי, ולנני ולנכדי; פחסד אשר-עשיתי עמך, תעשה עמדי, ועם-הארץ, אשר-גרתה בה." את הברית הזאת בין אבימלך לאברהם למדתי וקראתי, בפרשת וירא ובקריאת התורה של ראה"ש, עשרות רבות של פעמים ורק השנה הזאת בה התברכתי בנינים, קפץ הכתוב מול עיניי כמבקש לשאול – נין לפני נכד? הפניתי את תשומת לבה של כלתי שרה שישבה לידי והיא הציעה שאבקש מנכדי נתן לבדוק אם יש מקבילה בספרות העמים ששכנו בסביבות אברהם לביטוי הזה. בינתיים תוך כדי החג והשבת ביררתי בעצמי. נוכחתי לדעת שהביטוי הזה מופיע רק שלוש פעמים במקרא, כאן, בישעיה ובאיוב. כל הפרשנים מפרשים שהמילה נין היא שם נרדף לבן. גם למדתי ששורש המילה הוא נו"ן שנגזרת ממנו גם המילה ינון בהוראת יתקיים, להלן ניוכח עד כמה המשמעות הזאת חשובה. בצאת השבת התקשרתי לנכדי נתן והוא הבטיח לבדוק ולהשיבני דבר. ואכן למחרת בבוקר חיכתה לי תשובתו ב"מייל":

"לא מצאתי למילה "נין" מקבילה (זה לא אומר שאין, פשוט אף אחד מהמילונים שיש לי לא מציין מקבילות ובד"כ הם מציינים).

ממה שראיתי במפרשים (חדשים וישנים), הרוב המוחלט הולכים בכיוון ש"נין" הוא בן. גם התרגום הארמי הולך בכיוון הזה: "דלא תשקר בי ובברי ובבר ברי".

אבל – העובדה ש"נין" בא תמיד לפני "נכד" היא רק חלק מהסיפור. שלוש הפעמים בהן "נין" מופיע הן גם שלוש הפעמים היחידות בהן מופיע "נכד". כלומר, "נין" ו"נכד" מופיעים תמיד יחד ותמיד בסדר הזה.

העובדה הזאת יכולה להתאים לתופעה מוכרת בלשון המקרא שנקראת הנדיאדיס או "שנים שהם אחד". בגדול, יש בלשון המקרא צמדי מילים בעלות משמעות קרובה, שמשמשות יחד כביטוי אחד. לדוגמא: "חסד ואמת", "יין ושכר" וכד' – כשנאסר על הנזיר לשתות "יין ושכר" לא נאסרו עליו גם יין וגם שכר, אלא נאסר עליו יין-ושכר. לפעמים, שני חלקי ההנדיאדיס מופיעים בשתי צלעות של תקבולת. למשל: ההנדיאדיס " צר ואויב" (איכה ד' יב, אסתר ז' ו) מופיע בשתי הצלעות של התקבולת: " דָרַךְ קִשְׁתוֹ פְּאוֹיֵב, II נָצַב יְמִינוֹ פְּצָר" (איכה ב', ד').

לאור כל זה, נראה לי שאפשר להבין את "נין-ונכד" כהנדיאדיס במשמעות של "צאצא".

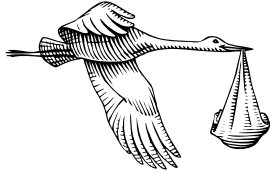
באיוב (י"ח, י"ט), נין ונכד מקבילים ל"שריד": " לא נַן לוּ וְלֹא-נֶכַד בְּעַמּוֹ; וְאִין שְׂרִיד, בְּמִגְוֹרֵיוֹ" ובישעיהו (י"ד, כ"ב) אפשר לומר שההנדיאדיס "נין-ונכד" משלים את ההנדיאדיס "שם-ושאר": "וְהִכְרַתִּי לְבָבְלָ שֵׁם וְשָׂאָר, וְנִין וְנֶכַד". צריך גם לשים לב שפסוק אחד קודם מופיעה המילה "בניו", מה שמראה על שימוש שלה ביחד עם המילה "נין" ומחליש את הטענה ש"נין"="בן" (למרות שתמיד אפשר להגיד שיש כאן שימוש בלשון עשירה).

ע"פ מילון קדרי, למילה "נכד" יש מקבילה קרובה בערבית (פחות או יותר: נ.כ.ל. – שזה "נכד" עם חילוף דטלני"ת) שמשמעותה "נצר".

מכל זה נראה לי שהכי הגיוני לומר שהמילים "נין" ו"נכד" במקרא הן בעלות משמעות קרובה של "נצר" או "צאצא" ואי אפשר להוכיח מהמקרא שהן מציינות דור מסוים בשושלת".

במוצאי שבת התקשרתי גם לרונית גדיש מהאקדמיה ללשון העברית. רונית, בת קבוצת יבנה וידידה של בנו נתן ז"ל, אמרה שאכן פירוש המילה נין כדור רביעי הוא חדש, לפנייה היה מילון גור מתש"ו ושם זה לא הופיע. היא גם ציינה שהמילה הזאת היא על סדר יומה של האקדמיה ובאתר של האקדמיה נוכל למצוא בקרוב התייחסות.

לסיכום אני מודה לכל השותפים שלי במסע הזה וגם לשני ניני, אף שהם קטנים, הם היו הזרז עבורי ללמוד כמה דברים חדשים.

להיות הורים איך ראשון...

במלאת חודשיים לבנו החמוד ראם, רצינו להגיד תודה לכל ההורים הותיקים, השמרטפים, המחנכים, הפרופסורים, הדוקטורים, המומחים, ה-FDA (שטורח להפחיד את כולם על כל צעד ושעל...) ולכל מי שעזר, ייעץ, תמך והשתתף בשמחתנו ☺.

הנה טעימה, כל משפט מבוסס על סיפור אמיתי:

- מזל טוב!
- איך זה להיות אבא ואמא? איך חווית ההורות? איך הייתה הלידה?
- מה שלום ראם? מה שלום אפרים? מה שלום ראם אפרים? מה שלום הרך? מה שלום הוולד? מה שלום הנקא? מה שלום היולדת?
- הוא אוכל טוב? הוא ישן טוב? הוא ילד טוב? הוא בחור טוב?
- כל כמה שעות הוא יונק? את מניקה? וואו! הוא לוקח מוצץ! מהלכמה הוא אוכל? טוב, תתחילו לתת לו סימילאק עוד חודשיים (למה!!!)?
- שקלתם אותו לאחרונה? כמה הוא שוקל? איזה צבע עיניים יש לו? מאיפה הוא כזה יפה??
- איך אתם מסתדרים? באיזה שעות הוא קם? נו??ישנים בלילה? (5000X)
- עפרה! איך את כבר יוצאת? (בחד"א- 3 ימים אחרי הלידה) את בטוחה בכלל שילדת? הוא לא יצא מהאוזן?
- אתם בטוחים שזה חכם להחזיק אותו ככה? תחזיקו לו את הראש! אסור להושיבול העמידלהפוך אותו!!!
- אתם לא רואים שקרוחם לו? למה אתם מלבישים לו קצרארוך?
- אני רוצה לראות אם כבר יש לו קרניים... אתם יודעים, כשהוא יהיה גדול יהיו לו קרניים.
- הוא צריך להיות יותר נמוך וגבוה בעגלה. אתם לא צריכים להשכיב אותו על הבטן!
- למי הוא דומה? הוא מאוד ברור. אני מצטערת להגיד לך, הוא דומה לבעלך. הוא פשוט אבא שלו! יש לו האף שלך ושל אבא שלו של אבא שלך (לא צריך לריב, כולנו יהודים...)
- אפשר לראות? אפשר להרים אותו? אפשר להחזיק אותו? וואו הוא כבד, קחו אותו!
- מה הוא כבר עושה? יודע לעשות? איך הוא גדל! הוא שוקל טון! בן כמה הוא כבר?

הכל בהומור, ובאמת תודה לכל מי שעזר ושמח איתנו ובשמחתנו!

שנה טובה ושירבו שמחות!

אליאב ואפרה אולדברג.

בימים אלה מוצגת במועדון לחבר, תערוכת ציורים פרי מכחולה של גילי זיוון.
החברים מוזמנים למועדון לראות וליהנות.
חברים נוספים אשר רוצים להציג תערוכות מפרי ידיהם במועדון, מוזמנים לפנות לוועדת תרבות.

לפניכם דברים שנכתבו לקראת פתיחת התערוכה:

נוף מולדתי

איך זה התחיל? לפני שנתיים יצאתי לשנת שבתון של קרן אביחי. בשנה זו זכיתי בין השאר, לחזור לאהבה ישנה שהוקפאה ב"מקרר הדוקטורט, המחקר, והניהול" למשך כמעט 20 שנה. ... חזרתי בדחילו ורחימו לצייר...

הסדנא של שוש שגב בכפר עזה פתחה את שעריה עבורי ואני גיליתי מחדש את הצבעים, המכחולים והשפכטלים ובו זמנית את נופי הנגב המערבי, השפלה ו... הייתה זו שנה של יופי וכאב מעורבים.

יופי שדות לצד רעם התותחים ב"עופרת יצוקה", הקול היה קול מלחמה והמראה היה כל כך פסטוראלי. יותר מאי פעם בלט לי יופיו של המרחב בו אנו חיים.

האם לפני כן לא היה הנגב המערבי יפה כל כך? או שהעיניים שלי לא ראו? מה קרה שככה לפתע נפתח מולי כל היופי הזה?

התחלתי לרשום בפסטל ובגיר, רשמתי ותרגלתי טבע דומם כמו בימים ההם... עברתי לאקריליק ושמן על בד ולא שבעתי...

כאן במועדון - מצויות כמה מהעבודות של השנתיים האחרונות, תמונות נוף שצוירו על בד באקריליק. העבודות הן אילוסטרציה לתמונות שצילמתי ושצילמו בני משפחה באזור שלנו בדרך לעין צורים, בדרך לירושלים, בטיול למכתשים, בטיול לגליל התחתון ו... מחלון ביתנו החדש ... הרבה ארץ ישראל, הרבה שדות, דרכים ומבטים.

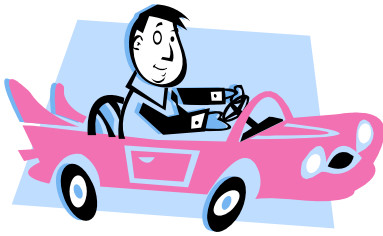
מי ייתן ותהיה לנו שנה רבת גוונים, שתהיה בה צבעוניות רכה וגם נועזת, שנה של קו וגם של כתם, ושנהנה מכל היופי שסביבנו.

גילי זיוון.

לרותי ואורי יערי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לבר-המצווה של הנכד אושריאל
בנם של דרורית ומשה

מזל טוב!

נסיעה טובה!

לפני למעלה משנה השקנו את אתר "נסיעה טובה".

מטרת האתר כשמו הוא – לאפשר שיתוף נסיעות וטרמפים בתוך הקהילה.

מכיוון שיש פנים חדשות רבות אצלנו, ומכיוון שהולכות ומתרבות הנסיעות של בעלי רכב שאינם דרך הסידור, חשבנו לנכון להאיר מחדש את קיומו של האתר הזה, שיכול לסייע רבות הן למבוגרים הן לצעירים, והן למי שמבקש להגיע לסעד "לתפוס טרמפי".

לאחרונה הוספנו שיפור באתר המאפשר כניסה ללא סיסמא משער "אתר השירות לחבר", כך שאם אתם מתכננים נסיעה אפשר בצי"ק-צ'ק לעדכן אותה באתר.

כמובן שנשארה גם אפשרות הגישה מחוץ לסעד כפי שהייתה (קישור בדף "קישורים לחברים" באתר סעד).

אתר שרות לחבר - קיבוץ סעד

כניסה לאתר שרות לחבר

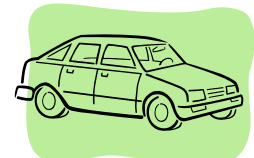
שימוש באתר רק באמצעות מיקרוסופט אספלורר (גרסה 5.0 ומעלה) ברזולוציה 10x600

שם כניסתך

סיסמא

הכניסי

ללוח המודעות מידע שימושי (טלפונים, זמנים...)
 אלבום תמונות של סעד גשם בסעד בהווה ובעבר
 אתר נסיעה טובה סידור רכב
 הערוץ החרוץ הפרוורם של סעד

אז שתהיה נסיעה טובה ובטוחה לכולנו,

איוולת - יחידת המחשב

חתיק האכתמים

לפניכם מכתב שנשלח מאת מני"כל איל"ן שמעון צוריאלי:

תמו קייטנות איל"ן לשנת תש"ע. גם השנה עלה מספר הילדים הנכים אשר נטלו חלק בקייטנות על כל המשוער ואנו יכולים לברך על המוגמר, הקייטנות כולן הסתיימו בהצלחה ובשלוש, ובעוד הדי הפעילות עדיין אופפים אותנו מכל עבר, אנו מבקשים להודות לכם מקרב לב על פועלכם המבורך לקיום קייטנה למען ילדינו.

לא סוד הוא שפניה היפות של החברה הישראלית אינם נחשפים לציבור באותה קלות בה הצדדים המכוערים והשוליים נחשפים, ואנו מצרים על כך שלא הצלחנו לתת מספיק ביטוי לחוסנה וליופייה של החברה הישראלית ולערכי המוסר והערבות ההדדית של בני הנוער הנפלאים אשר גדלים בה.

אנו מאמינים כי רמת השירות ואיכות הטיפול שאנו מעניקים נקבעים כפועל יוצא ממסירותם של מתנדבי הארגון. אין ספק שהפכתם במרוצת השנים להיות שותפים מלאים ונאמנים לדרכו ופועלו של מפעל העשייה המופלא הנקרא איל"ן, ובדאי יש לכם חלק בפרס ישראל בו זכינו השנה.

האהבה שהרעפתם על ראש הילדים הנכים, החוויה הנהדרת שהענקתם להם, הדאגה לתרומות ולסיוע מכל סוג שהוא ובלבד שלא יחסר דבר לרווחת הילדים, בכל אלו אתם יכולים להתברך ולנו לא נותר אלא להודות לכם.

אנא העבירו תודתי האישית ותודת הנהלת איל"ן למזכירות הקיבוץ ולחברי הקיבוץ כולם, לרכזי הקייטנה ובעיקר לחונכים הנפלאים שעשו מלאכתם נאמנה. פעילותם הינה קרן אור המאירה ומקרינה על כולנו ואנו גאים בזכות שניתנה לנו להיעזר בהם לרווחת ילדי איל"ן.